

Første Mosebok/Genesis/Bereshit

Parashah 2 Nåach

[Kapittel 6](#)

[Kapittel 7](#)

[Kapittel 8](#)

[Kapittel 9](#)

[Kapittel 10](#)

[Kapittel 11](#)

Parashah 2 haftarah

[Jesaja J'sha'jaho messiank tillegg fra kapittel 52:13, 53](#)

[Jesaja J'sha'jaho kapittel 54 og 55](#)

Parashah 2 brit chadashah

[Matteus Mattitjaho 24](#)

[Lukas 17](#)

[Apostlenes gjereinger 2](#)

[1. Peter 3 / 1. Kefa 3](#)

[2. Peter 2:5 / 2. Kefa 2/5](#)

[Hebreerne 11:7](#)

Første Mosebok / Genesis / B'reshit

Kapittel 6

⁹ Dette er Nåachs slektsbok. Nåach var en rettferdig mann, han var ulastelig blant sine samtidige. Nåach vandret med Elåhim. ¹⁰ Nåach ble far til tre sønner: Shem, Cham og Jefet. ¹¹ Men jorden var fordervet for Elåhims ansikt, og jorden var full av vold (Chamas). ¹² Elåhim så på jorden, og se, den var fordervet. For alt kjød hadde gjort sin vei fordervet på jorden.

¹³ Elåhim sa til Nåach: «Jeg har satt Meg fore å gjøre slutt på alt kjød, for ved dem er jorden blitt fylt av vold. Og se, Jeg skal ødelegge dem sammen med jorden. ¹⁴ Bygg deg en ark av sypressstre! Lag rom i arken og dekk den med bek innvendig og utvendig! ¹⁵ Slik skal du lage den: Arken skal være tre hundre alen lang, femti alen bred og tretti alen høy. ¹⁶ Du skal lage en lysåpning i arken, og du skal avslutte den en alen fra den øvre kanten. Sett døren i siden på arken. Du skal bygge arken med et nedre, et andre og et tredje dekk.

¹⁷ Og se, Jeg, ja, Jeg skal la en vannflom komme over jorden for å ødelegge alt kjød som er under himmelen og som har livsånde i seg. Alt som er på jorden, skal gå under. ¹⁸ Men Jeg skal opprette Min pakt med deg. Du skal gå inn i arken, du, dine sønner, din kone og dine sønners koner sammen med deg.

¹⁹ Av hver levende skapning blant alt kjøtt og blod skal du ta med to av hver art inn i arken, for å holde dem i live sammen med deg. De skal være hann og hunn. ²⁰ Av fuglene etter sine arter, av dyrene etter sine arter og av alt krypet på jorden etter sine arter, skal to av hver art komme til deg for å bli holdt i live. ²¹ Du skal ta med deg av all slags spiselig mat, og du skal samle det til deg selv. Den skal være til mat både for deg og for dem.» ²² Slik gjorde Nåach. I ett og alt gjorde han som Elåhim hadde befalt ham.

[Til toppen](#)

Kapittel 7

¹ Så sa YHVH til Nåach: «Kom inn i arken, du og hele ditt hus, for Jeg har sett at du er rettferdig for Mitt ansikt i denne slekt. ² Av hvert rent dyr skal du ta med deg syv par, en hann og en hunn, og to av de dyrene som er urene, en hann og en hunn. ³ Ta også syv par av fuglene i luften, en hann og en hunn, for å holde artene i live på jorden. ⁴ For om syv dager skal Jeg la det regne i førti dager og førti netter, og Jeg skal la enhver skapning som Jeg har gjort, bli utslettet fra jordens overflate.» ⁵ Nåach gjorde i alt slik YHVH hadde befalt ham.

⁶ Nåach var seks hundre år gammel da vannflommen kom over jorden. ⁷ Så gikk Nåach med sine sønner, sin kone og sine sønners koner inn i arken, bort fra vannflommen. ⁸ Av de rene dyrene, av de urene dyrene, av fuglene og av alt krypet på jorden ⁹ gikk to og to inn i Nåachs ark, hann og hunn, slik Elåhim hadde befalt Nåach.

¹⁰ Det skjedde syv dager senere at vannflommen kom over jorden. ¹¹ Det året Nåach var seks hundre år, i den andre måneden, på den syttende dagen i måneden, på den dagen ble alle kildene i det store dypet brutt opp, og himmelens sluser ble åpnet. ¹² Så falt regnet over jorden i førti dager og førti netter.

¹³ Samme dag gikk Nåach og Nåachs sønner, Shem, Cham og Jefet, og Nåachs kone og de tre sønnes koner inn i arken, ¹⁴ både de og alle villdyr etter sine arter, alt feet etter sine arter, alt krypet på jorden etter sine arter og hver fugl etter sin art, hver fugl av hvert slag. ¹⁵ De kom til Nåach inn i arken, to og to, av alt kjød som har livsånde i seg. ¹⁶ De som gikk inn, hann og hunn av alt kjød, gikk inn slik Elåhim hadde befalt ham. YHVH lukket igjen etter ham.

³¹⁷ Vannflommen strømmet over jorden i førti dager. Vannet steg og løftet arken, og den fløt høyt over jorden. ¹⁸ Vannet fortsatte å stige, og det flommet voldsomt over hele jorden, og arken fløt bortover på vannoverflaten. ¹⁹ Men vannet steg bare mer og mer på jorden, og alle de høye fjellene overalt under himmelen ble dekket. ²⁰ Vannet steg femten alen til, og fjellene ble helt oversvømt. ²¹ Alt kjød som rørte seg på jorden, gikk under, fugler og fe og villdyr og alt som kry-per på jorden, og hvert eneste menneske. ²² Alle som hadde livsånde i sin nese, alle som var på tørt land, døde. ²³ Slik utslettet Han enhver skapning som var på jorden, både mennesker og fe, alt kryptet og fuglene i luften. De ble utslettet fra jorden. Bare Nåach og de som var sammen med ham i arken, var tilbake. ²⁴ Vannet holdt seg høyt over jorden i hundre og femti dager.

[Til toppen](#)

Kapittel 8

¹ Men Elåhim husket Nåach og hver levende skapning og hvert dyr som var sammen med ham i arken. Elåhim lot en vind blåse over jorden, og vannet sank. ² Dypets kilder og himmelens sluser ble stengt, og regnet fra himmelen stanset. ³ Vannet trakk seg hele tiden bort fra jorden, etter hundre og femti dager sank vannet. ⁴ I den syvende måneden, på den syttende dagen i måneden, ble arken stående på Araratfjellene. ⁵ Vannet sank stadig, helt til den tiende måneden. I den tiende måneden, på den første dagen i måneden, kom fjelltoppene til syne.

⁶ Ved slutten av de førti dagene skjedde det at Nåach åpnet luken som han hadde lagd i arken. ⁷ Så sendte han en ravn av sted, og den fløy fram og tilbake inntil vannet var tørket bort fra jorden. ⁸ Han sendte også en hunndue fra seg for å se om vannet hadde sunket fra jordoverflaten. ⁹ Men duen fant ikke noe sted å hvile sin fot, så hun vendte tilbake til ham i arken. For vannet lå over hele jordoverflaten. Så rakte han ut hånden og tok imot duen, og han dro henne inn til seg i arken. ¹⁰ Så ventet han ennå i syv dager, og igjen sendte han duen ut fra arken. ¹¹ Da duen kom tilbake til ham om kvelden, se, da hadde hun et friskt olivenblad i nebbet. Da forsto Nåach at vannet hadde sunket fra jorden. ¹² Så ventet han ennå syv dager til og sendte duen ut igjen. Da kom hun ikke tilbake til ham mer.

¹³ I det seks hundre og første året, i den første måneden, på den første dagen i måneden, skjedde det: Vannet hadde tørket bort fra jorden. Nåach tok bort overbygget på arken og så ut, og se, jordoverflaten var tørr. ¹⁴ I den andre måneden, på den tjuesyvende dagen i måneden, var jorden helt tørr.

⁴¹⁵ Da talte Elåhim til Nåach og sa: ¹⁶ «Gå ut av arken, du og din kone og dine sønner og sønnes koner sammen med deg. ¹⁷ Ta med deg ut hver levende skapning av alt kjød som er med deg, fugler og fe og alle kryp som kryper på jorden, så de kan utbre seg på jorden,

være fruktbare og bli mange på jorden.» ¹⁸ Så gikk Nåach ut, og hans sønner og hans kone og hans sønners koner med ham. ¹⁹ Hvert dyr, hvert kryp, hver fugl og alt det som kryper på jorden, alt etter sine slekter, kom ut av arken.

²⁰ Så bygde Nåach et alter for YHVH, og tok av hvert rent dyr og hver ren fugl og bar fram brennoffer på alteret. ²¹ YHVH kjente den velbehagelige duften. Da sa YHVH i sitt hjerte: «Jeg vil aldri mer forbanne jorden for menneskets skyld, selv om hver tanke i menneskets hjerte er ond fra ungdommen av. Jeg vil heller aldri mer ødelegge hver levende skapning, slik Jeg nå har gjort. ²² Så lenge jorden består, skal såtid og høsttid, kulde og varme, vinter og sommer og dag og natt aldri opphøre.»

[Til toppen](#)

Kapittel 9

¹ Og Elåhim velsignet Nåach og hans sønner, og Han sa til dem: «Vær fruktbare og bli mange, og fyll opp jorden! ² Frykt for dere og redsel for dere skal komme over hvert dyr på jorden, over hver fugl i luften, over alt som rører seg på jorden, og over alle fiskene i havet. De er gitt i deres hånd. ³ Alt som rører seg og lever, skal være til mat for dere. Jeg har gitt dere alt dette, slik Jeg ga de grønne plantene. ⁴ Men dere skal ikke spise kjøtt som har sin sjel i seg, det vil si sitt blod. ⁵ Men sannelig, for deres eget blod som deres sjel er i, vil Jeg kreve gjengjeld. Fra hvert dyr vil Jeg kreve det, og fra hver menneskehånd. Fra hånden til hvert menneskes bror skal Jeg kreve regnskap for menneskets sjel: ⁶ Den som utøser et menneskes blod, skal få sitt blod utøst av mennesker. For i Elåhims bilde gjorde Han mennesket. ⁷ Og dere, dere skal være fruktbare og bli mange. Fyll opp jorden i stort antall, og dere skal formere dere på den.»

⁸ Så talte Elåhim til Nåach og hans sønner, som var hos ham, og sa: ⁹ «Og Jeg, se, Jeg vil opprette Min pakt med dere og deres etterkommere, ¹⁰ og med hver levende skapning som er hos dere, fuglene, feet og hvert villdyr på jorden som er hos dere, med alle som kom ut av arken, hvert dyr på jorden. ¹¹ Slik oppretter Jeg Min pakt med dere: Aldri mer skal alt kjød bli utslettet ved en vannflom. Aldri mer skal en vannflom ødelegge jorden.» ¹² Elåhim sa: «Dette er tegnet på pakten Jeg oppretter mellom Meg og deg, og med hver levende skapning som er hos deg, for alle slekter i evighet: ¹³ Jeg setter regnbuen Min i skyen, og den skal være til tegn på pakten mellom Meg og jorden. ¹⁴ Og det skal skje, når Jeg samler skyer over jorden, skal regnbuen komme til syne i skyene. ¹⁵ Da skal Jeg minnes Min pakt, som er opprettet mellom Meg og dere og hver levende sjel i alt kjød. Vannet skal aldri mer bli til en flom som utsletter alt kjød. ¹⁶ Regnbuen skal være i skyen, og Jeg skal se på den for å minnes den evige pakten mellom Elåhim og hver levende sjel i alt kjød, som er på jorden.»

¹⁷ Elåhim sa til Nåach: «Dette er tegnet på pakten Jeg har opprettet mellom Meg og alt kjød som er på jorden.»

⁶¹⁸ Nåachs sønner som gikk ut av arken, var Shem, Cham og Jefet. Cham var far til K'naan.

¹⁹ Disse tre var Nåachs sønner, og fra disse ble hele jorden befolket.

²⁰ Nåach begynte som bonde, og han plantet en vingård. ²¹ Så drakk han av vinen og ble drukken, og han kledde seg naken i teltet sitt. ²² Cham, far til K'naan, så sin fars nakenhet, og han fortalte det til de to brødrene sine utenfor. ²³ Men Shem og Jefet tok et klesplagg, la det på begge skuldrene sine, og gikk baklengs inn og dekket sin fars nakenhet. Ansiktet deres var vendt bort, og de så ikke sin fars nakenhet.

²⁴ Da Nåach våknet opp av rusen, fikk han vite hva hans yngste sønn hadde gjort mot ham.

²⁵ Da sa han: «Forbannet være K'naan! Slavenes slave skal han være for sine brødre.» ²⁶ Så sa han: «Lovet være YHVH, Shems Elåhim, og må K'naan være hans slave! ²⁷ Må Elåhim gjøre Jefet stor, og må han bo i Shems telt! Og må K'naan være hans slave!»

²⁸ Nåach levde i tre hundre og femti år etter vannflommen. ²⁹ Alle Nåachs dager ble ni hundre og femti år, før han døde.

[Til toppen](#)

Kapittel 10

¹ Dette er slektsboken for Nåachs sønner: Shem, Cham og Jefet. Etter vannflommen ble det født dem sønner.

² Jefets sønner var Gåmer, Magåg, Madaj, Javan, Toval, Meshech og Tiras. ³ Gåmers sønner var Ashkenaz, Rifat og Tågarma. ⁴ Javans sønner var Elishah, Tarshish, Kittim og Dådanim.

⁵ Fra disse spredte hedningenes kystbefolkning seg innover i landene sine, hvert folk med sitt tungemål og sine slekter, i sine egne folkeslag.

⁶ Chams sønner var Kosh, Mitzrajim, Pot og K'naan. ⁷ Sønnene til Kosh var Seva, Chavilah, Savta, Ramah og Savtecha. Ramahs sønner var Sheva og Dedan.

⁸ Kosh fikk sønnen Nimråd, som var den første mektige mann på jorden. ⁹ Han ble en stor jeger for YHVH. Derfor blir det sagt: «Som Nimråd, den store jegeren for YHVH.» ¹⁰ Hans rike fikk sin begynnelse i Bavel, Erech, Akkad og Kalne i Shinarlandet. ¹¹ Fra dette landet dro han til Ashor og bygde Ninveh, Rehåvåt-Ir, Kalach ¹² og Resen mellom Ninveh og Kalach. Resen er den største byen.

¹³ Mitzrajim ble far til lodinerne, anamimerne, lehavimerne, naftuchierne, ¹⁴ patrusierne og kaslukerne. Fra ham kom filisterne og kaftårierne.

¹⁵ K'naan fikk sønnen Tsidån, sin førstefødte, og Chet, ¹⁶ og ble far til jevosittene, emårittene og girkashittene, ¹⁷ chivittene, arkittene, sinittene, ¹⁸ arvadittene, tsemarittene og chamatittene. Senere ble K'naaneernes slekter spredt videre ut. ¹⁹ K'naaneernes grense gikk fra Tsidån i retning mot Gerar, helt til Azzah. Derfra i retning mot Sedåm, Amårah, Adma og Tsevåjim, helt til Lasha.

²⁰ Dette var Chams sønner, etter sine slekter, etter sine tungemål, i sine land og i sine folkeslag.

²¹ Det ble også født barn til Shem, han som var stamfar til alle Evers barn og var Jefets eldste bror. ²² Shems sønner var Ejlam, Ashor, Arpachshad, Lod og Aram. ²³ Arams sønner var Otz, Chol, Geter og Masj. ²⁴ Arpachshad fikk sønnen Shelach, og Shelach fikk Ever. ²⁵ Til Ever ble det født to sønner. Navnet på den ene var Peleg, for i hans dager ble jorden delt. Hans brors navn var Jaktan. ²⁶ Jaktan fikk sønnene Almådad, Shalef, Chasarmavet, Jarach, ²⁷ Hadåram, Ozal, Dikla, ²⁸ Åval, Avimael, Sheva, ²⁹ Åfir, Chavilah og Jåvav. Alle disse var sønner av Jaktan. ³⁰ Deres bosted strakte seg fra Mesja i retning mot Sefar, fjellet i øst.

³¹ Dette var Shems sønner, etter sine slekter, med sine språk, i sine land og i sine folkeslag.

³² Dette var slektene til Nåachs sønner, etter deres avstamning i sine folkeslag. Fra disse har folkeslagene spredt seg utover jorden etter vannflommen.

[Til toppen](#)

Kapittel 11

¹ Hele jorden hadde ett språk og én tale. ² Det skjedde da de var på reise fra øst, at de fant en slette i Shinarlandet og slo seg ned der. ³ Så sa de til hverandre: «Kom, la oss lage teglstein og brenne dem godt.» De brukte tegl som stein, og de brukte jordbek som mørtel. ⁴ Så sa de: «Kom, la oss bygge oss en by og et tårn som rekker helt opp til himmelen! La oss gjøre oss selv et navn, så vi ikke blir spredt ut over hele jordens overflate.»

⁵ Men YHVH kom ned for å se byen og tårnet som menneskenes barn bygde. ⁶ YHVH sa: «Se, folket er ett, og de har alle ett og samme språk. Dette er hva de begynner å gjøre. Nå blir ingenting umulig for dem av alt de vil sette seg fore å gjøre. ⁷ Kom, la Oss gå ned og forvirre språket deres, så den ene ikke kan forstå språket til den andre.» ⁸ Så spredte YHVH dem derfra og ut over hele jordens overflate, og de sluttet å bygge på byen. ⁹ Derfor blir den kalt Babel (forvirring), for der forvirret YHVH språket for hele jorden. Og derfra spredte YHVH dem ut over hele jordens overflate.

¹⁰ Dette er Shems slektsbok. Shem var hundre år gammel og ble far til Arpachshad to år etter vannflommen. ¹¹ Etter at han hadde blitt far til Arpachshad, levde Shem i fem hundre år, og han ble far til sønner og døtre.

¹² Arpachshad levde i trettifem år og ble far til Shelach. ¹³ Etter at han hadde blitt far til Shelach, levde Arpachshad i fire hundre og tre år, og han ble far til sønner og døtre.

¹⁴ Da Shelach hadde levd i tretti år, ble han far til Ever. ¹⁵ Etter at han hadde blitt far til Ever, levde Shelach i fire hundre og tre år, og han ble far til sønner og døtre.

¹⁶ Da Ever hadde levd i trettifire år, ble han far til Peleg. ¹⁷ Etter at han hadde blitt far til Peleg, levde Ever i fire hundre og tretti år, og han ble far til sønner og døtre.

¹⁸ Da Peleg hadde levd i tretti år, ble han far til Re'o. ¹⁹ Etter at han hadde blitt far til Re'o, levde Peleg i to hundre og ni år, og han ble far til sønner og døtre.

²⁰ Da Re'o hadde levd i trettito år, ble han far til Serog. ²¹ Etter at han hadde blitt far til Serog, levde Re'o i to hundre og syv år og ble far til sønner og døtre.

²² Da Serog hadde levd i tretti år, ble han far til Nachår. ²³ Etter at han hadde blitt far til Nachår, levde Serog i to hundre år, og han ble far til sønner og døtre.

²⁴ Da Nachår hadde levd i tjue ni år, ble han far til Terach. ²⁵ Etter at han hadde blitt far til Terach, levde Nachår i hundre og nitten år, og han ble far til sønner og døtre.

²⁶ Da Terach hadde levd i sytti år, ble han far til Nachår og Haran. ²⁷ Dette er Terachs slektsbok: Terach ble far til Avram, Nachår og Haran. Haran ble far til Låt. ²⁸ Haran døde hos sin far Terach i sitt fødeland, Or i Kaldea.

Maftir ²⁹ Så tok Avram og Nachår seg koner. Navnet på Avrams kone var Saraj, og navnet på Nachårs kone var Milka, datter av Haran. Haran var far til Milka og far til Jiska. ³⁰ Men Saraj var ufruktbar. Hun hadde ingen barn. ³¹ Terach tok sin sønn Avram og sin sønnesønn Låt, Harans sønn, og sin svigerdatter Saraj, sin sønn Avrams kone, og så dro de ut fra Or i Kaldea for å reise til K'naans land. De kom til Charan og bosatte seg der. ³² Terachs dager ble to hundre og fem år, og Terach døde i Charan.

[Til toppen](#)

Jesaja J'sha'jaho messiank tillegg fra 52:13

Kapittel 52

¹³ Se, Min Tjener skal gå fram i visdom. Han skal opphøyes, bli oppløftet og være meget høy.

¹⁴ På samme måten som mange ble forferdet over deg – for Han var mishandlet så Han ikke var som en mann å se til, av skikkelse var Han ikke lik andre menneskebarn. ¹⁵ Slik skal Han bestenke mange folkeslag. Konger skal lukke sin munn for Ham. For det som ikke var fortalt dem, det får de se. Det de ikke hadde hørt, forstår de nå.

[Til toppen](#)

Kapittel 53

¹ Hvem trodde det budskapet vi hørte? For hvem ble YHVHs arm åpenbart? ² For Han skjøt opp som en spire for Hans ansikt, som et rotskudd ut av tørr jord. Han hadde ingen vakker skikkelse og ingen herlighet. Når vi så Ham, fikk vi ingen glede i synet av Ham. ³ Han var foraktet og forkastet av mennesker, en smertenes mann, vel kjent med sykdom. Folk skjulte sitt ansikt for Ham. Han var foraktet, og vi regnet Ham for intet.

⁴ Sannelig, det var våre sykdommer Han tok på seg, det var våre smerter Han bar, mens vi regnet Ham som rammet, slått av Elåhim og gjort elendig. ⁵ Men Han ble såret for våre overtredelser, Han ble knust for våre misgjerninger. Straffen for at vi skulle få fred, rammet Ham, og ved Hans sår har vi fått legedom.

⁶ Vi fór alle vill som får. Vi vendte oss hver til sin vei. Misgjerningen vi alle var skyld i, la YHVH på Ham.

⁷ Han ble mishandlet og fornedret, likevel åpnet Han ikke sin munn. Lik et lam ble Han ledet bort for å slaktes. Slik en sau tier for den som klipper den, slik åpnet Han ikke sin munn.

⁸ Ved trengsel og dom ble Han tatt bort. Men da Han ble revet bort fra de levendes land, hvem i Hans slektsledd var det som aktet på at Han ble rammet for Mitt folks overtredelses skyld? ⁹ Han ga Ham Hans grav blant ugudelige, men hos en rik var Han i sin død, for Han hadde ikke gjort noen voldsgjerning og det var ikke svik i Hans munn.

¹⁰ Men det var etter YHVHs velbehag å knuse Ham. Han slo Ham med sykdom. Ved at Du gjorde Hans sjel til skyldoffer, skal Han få se slekten, og Han får mange dager. Det YHVH har velbehag i, har framgang i Hans hånd. ¹¹ Fordi Hans sjel har hatt møye skal, Han se det og mettes. Ved at de kjenner Ham, skal Min rettferdige Tjener rettferdiggjøre mange, for Han har båret deres misgjerninger. ¹² Derfor skal Jeg gi Ham de mange til del, og Han skal få de sterke som bytte, fordi Han utøste sin sjel like til døden, og Han ble regnet blant overtredere. Han bar manges synd, og gikk i forbønn for overtredere.

[Til toppen](#)

Kapittel 54

¹ Rop av glede, du ufruktbare, du som ikke har født! Bryt ut i jubel, og rop av fryd, du som ikke har hatt veer! For den forlatte kvinne har flere barn enn hun som har mann, sier YHVH.

² Gjør plassen større for ditt telt, og la dem strekke ut teppene til dine boliger! Spar ikke på dem. Gjør dine snorer lengre, og fest teltpluggene godt! ³ For du skal utbre deg både til høyre og venstre, din slekt skal ta folkeslag i eie, og forlatte byer skal igjen bli bebodd.

⁴ Frykt ikke, for du skal ikke bli til skamme. La deg ikke vanære, for du skal ikke bli gjort til skamme. For du skal glemme din ungdoms skam, og din vanære fra din enkestend skal du ikke minnes mer. ⁵ For din Skaper er din ektemann, YHVH Tzevaåt er Hans navn. Din

Forløser er Israels Hellige, Han som kalles Elåhim for hele jorden. ⁶ For YHVH har kalt deg som en kvinne som var forlatt og sorgfull i ånden, som en ungdommelig kone som ble forkastet, sier din Elåhim. ⁷ Bare et lite øyeblikk forlot Jeg deg, men i stor barmhjertighet skal Jeg ta deg tilbake. ⁸ Under vredesflommen skjulte Jeg et øyeblikk Mitt ansikt for deg. Men med evig miskunn skal Jeg forbarme Meg over deg, sier YHVH, din Forløser. ⁹ For dette er som Nâachs vannflommer for Meg. For som Jeg sverget at Nâachs vannflommer ikke lenger skulle dekke jorden, slik har Jeg nå sverget at Jeg ikke skal være vred på deg og ikke true deg. ¹⁰ For fjellene skal vike, og haugene skal rokkes, men Min barmhjertighet skal ikke vike fra deg, og Min fredspakt skal ikke rokkes, sier YHVH, Han som forbarmer seg over deg. ¹¹ Du elendige, du som har vært kastet hit og dit av stormen og som ikke er blitt trøstet. Se, Jeg legger edelsteiner som byggesteiner, og Jeg legger dine grunnvoller med safirer. ¹² Jeg lager dine spir av rubiner, dine porter av krystaller og hele muren rundt deg av herlige steiner. ¹³ Alle dine barn skal være lært av YHVH, og dine barns fred skal være stor. ¹⁴ I rettferdighet skal du bli grunnfestet. Undertrykkelse skal være langt fra deg, for du skal ikke frykte for noe, og redsel skal ikke komme nær deg. ¹⁵ Sannelig, de skal samle seg til strid, men det kommer ikke fra Meg. Hver den som går til strid mot deg, skal falle for deg. ¹⁶ Se, Jeg har skapt smeden som blåser på kullet i ilden, som finner fram redskap til sitt arbeid. Det er Jeg som har skapt ødeleggeren til å gjøre skade. ¹⁷ Ikke noe våpen som er smidd mot deg, skal lykkes, og hver tunge som reiser seg mot deg i dommen, skal du gjendrive. Dette er arven til YHVHs tjenere, og deres rettferdighet er fra Meg, sier YHVH.

[Til toppen](#)

Kapittel 55

¹ Hør, alle dere som tørster, kom til vannene! Den som ikke har penger, kom, kjøp og et! Ja, kom, kjøp uten penger og uten betaling, vin og melk! ² Hvorfor veier dere opp penger for det som ikke er brød, og bruker deres lønn på det som ikke kan mette? Hør! Hør på Meg, da skal dere få ete det gode. Deres sjel skal glede seg stort med fete retter. ³ Bøy øret hit og kom til Meg! Hør, så skal deres sjel leve. Jeg skal slutte en evig pakt med dere, Davids rike miskunn, den trofaste! ⁴ Sannelig, Jeg har gitt Ham som vitne for folkene, fyrste og hersker for folkene. ⁵ Sannelig, du skal kalle folkeslag du ikke kjenner, folkeslag som ikke kjenner deg, skal løpe til deg, på grunn av YHVH, din Elåhim og Israels Hellige. For Han herliggjør deg.

[Til toppen](#)

Brit chadashah

Matteus Mattitjaho 24

³⁶ Men den dagen eller timen kjenner ingen, ikke engang englene i Himmelen, men bare Min Far. ³⁷ Men som det var i Naaachs dager, slik skal det også være når Menneskesønnen kommer. ³⁸ For i dagene før vannflommen spiste og drakk de, giftet seg og ga til ekte, helt til den dagen Naaach gikk inn i arken. ³⁹ Og de forsto ingenting før flommen kom og tok dem alle bort. Slik skal det også være ved Menneskesønnens komme. ⁴⁰ Da skal to menn være ute på marken. Den ene blir tatt med, og den andre blir tilbake. ⁴¹ To kvinner skal male på kvernen. En blir tatt med, og den andre blir tilbake. ⁴² Våk derfor, for dere vet ikke hvilken time deres Herre kommer. ⁴³ Men dette skal dere vite: Hadde husets herre visst i hvilken time tyven ville komme, ville han holde vakt og ikke tillate at det ble gjort innbrudd i huset sitt. ⁴⁴ Derfor skal også dere være beredt, for Menneskesønnen kommer i en time dere ikke venter det.

[Til toppen](#)

Lukas 17

²⁶ Slik det var i Naaachs dager, slik skal det også være i Menneskesønnens dager: ²⁷ De spiste, de drakk, de tok til ekte, og de ble gitt til ekte, helt til den dagen da Naaach gikk inn i arken og vannflommen kom og ødela dem alle. ²⁸ På samme måten var det også i Låts dager: De spiste, de drakk, de kjøpte, de solgte, de plantet, de bygde. ²⁹ Men den dagen da Låt gikk ut av Sedâm, lot YHVH det regne ild og svovel fra himmelen ^{1.Mos 19:24} og ødela dem alle. ³⁰ Slik skal det også være den dagen Menneskesønnen blir åpenbart. ³¹ På den dagen må ikke den som er på hustaket og som har eiendelene sine i huset, komme ned for å ta dem med bort. På samme måten er det også med den som er ute på marken. Han må ikke vende tilbake. ³² Husk Låts kone! ³³ Den som forsøker å berge sitt liv, skal miste det. Og den som mister sitt liv, skal berge det. ³⁴ Jeg sier dere: Den natten skal det være to i én seng. Den ene skal bli tatt med, og den andre skal bli tilbake. ³⁵ To skal male på kvernen sammen. Den ene skal bli tatt med, og den andre skal bli tilbake. ³⁶ To skal være ute på marken. Den ene skal bli tatt med, og den andre skal bli tilbake.»

³⁷ De svarte og sa til Ham: «Hvor, Herre?» Så sa Han til dem: «Der hvor åtselet er, der skal gribbene samles ^{Esek. 39:17-18; Jes. 34:3, 15; Hab. 1:8; Jer. 12:9; Mat. 24:28; Åp. 19:17, 21.}»

[Til toppen](#)

Apostlenes gjereninger 2

¹ Da Shavoåt var kommet, var de alle samlet på samme sted med samstemt sinn. ² Og plutselig kom det en lyd fra himmelen, som av en stormende, mektig vind, og den fylte hele huset der de satt. ³ Så viste det seg delte tunger for dem, som av ild, og de satte seg på hver enkelt av dem. ⁴ Og de ble alle fylt med Roach haKâdesh og begynte å tale i andre tunger, alt etter som Ånden ga dem å tale.

⁵ I Jeroshalajim bodde det folk av jehoda, Gudfryktige menn, fra hvert folkeslag under himmelen. ⁶ Da denne lyden hørtes, kom folkemengden sammen og ble forvirret, fordi hver og en hørte dem tale på sitt eget språk. ⁷ Da ble de alle forskrekket, undret seg og sa til hverandre: «Se, er ikke alle disse som taler, galileere? ⁸ Og hvordan kan det ha seg at vi hører, enhver av oss på vårt eget språk, det som vi ble født inn i? ⁹ Partere og medere og elamitter, og de som bor mellom elvene; J'hodah og Kappadokia, og de fra regionen Pontos og Asia, ¹⁰ og de fra reginen Frygia og Pamfylia, og fra Egypt og de deler av Libya som grenser til Kyréne, besøkende fra Rom, både av J'hodah ætt og proselytter, ¹¹ krspisere og arabere, vi hører dem tale på våre egne språk om Elåhims underfulle gjerninger.» ¹² Slik ble de alle både forundret og i villrede, og de sa til hverandre: «Hva kan da dette bety?»

¹³ Andre spottet og sa: «De er fulle av ny vin.»

¹⁴ Men Shimån Kefa sto fram sammen med de elleve, hevet røsten og sa til dem: «Menn av J'hodah og alle som bor i Jeroshalajim, la dette være kjent for dere, og merk dere mine ord.

¹⁵ For disse er ikke drukne, slik dere tror. Det er jo bare den tredje time på dagen. ¹⁶ Men dette er det som ble talt ved profeten Jå'el.

[Til toppen](#)

1. Peter 3 / 1. Kefa 3

¹⁸ For også Mashijach led én gang for synder, den rettferdige for de urettferdige, for at Han skulle føre oss fram til Elåhim, Han som led døden i kroppen, men ble gjort levende i Ånden.

¹⁹ I Den gikk Han også bort og forkyste for åndene som var i forvaring, ²⁰ de som tidligere var ulydige den gang da Elåhims tålmodighet ventet i Naaachs dager, mens arken ble bygd. I den ble noen få, det vil si åtte sjeler, frelst ved vann, ²¹ det som også nå frelser oss i sitt motbilde, dåpen. Den er ikke en avleggelse av kjøttets urenhet, men en god samvittighets pakt med Elåhim, ved Jeshoa haMashijachs oppstandelse, ²² Han som for opp til Himmelen og er ved Elåhims høyre hånd. Og engler og myndigheter og makter er Ham underlagt.

[Til toppen](#)

2. Peter 2:5 / 2. Kefa 2:5

⁵ og så sant Han ikke sparte den gamle verden, men bevarte Naaach, én av åtte mennesker, rettferdighetens forkynner, og lot vannflommen komme over de ugudeliges verden^{1.Mos 6-9},

Hebreerne 11:7

⁷ Ved tro, etter å ha fått et gudommelig varsel om de ting som ennå ikke var synlige, bygde Naaach i gudssfrykt en ark til frelse for sin husstand. Ved den fordømte han verden og ble arving til den rettferdighet som er av troen.

[Til toppen](#)